

Det næste, jeg gerne vil spørge hr. Hans Christian Schmidt om, er: I den korte udgave af miljødegegørelsen står der på side 70, at det går ikke særlig godt med CO₂-udledningen fra trafikken. Den stiger faktisk. Så jeg vil gerne spørge hr. Hans Christian Schmidt, om han er enig i den vurdering, der er heri, at CO₂-udledningen fra trafikken stiger, og om han mener, at man skal tage nogle initiativer for at få vendt den udvikling. Hvilke initiativer vil hr. Hans Christian Schmidt foreslå i den anledning?

Jeg mener, at det sådan set bliver Folketingets lakmusprøve på, om man mener noget alvorligt omkring CO₂-udviklingen, om det lykkes at få et flertal herinde for at vende udviklingen på netop trafikområdet. Og jeg vil gerne spørge, om hr. Hans Christian Schmidt har nogle ideer til det.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg synes, hr. Hans Christian Schmidt gentog sig selv. Hvorfor skal de rigeste lande reducere forbruget, spurgte Venstre. Det skal vi jo, fordi vores produktion ikke er bæredygtig i dag. Tænk, hvis hele Jordens befolkning producerede og forbrugte og havde de samme vaner, som vi har. Så går Jorden til i skidt og møg. Det er jo det, vi alle sammen ved, og det er det, vi i virkeligheden, troede jeg, var enige om efter Rio i dette Folketing.

Og så kommer jeg til svaret på fru Hanne Severinsens spørgsmål om, hvorfor vi skal forlade begrebet bæredygtig udvikling. Der er da ikke noget med at forlade bæredygtig udvikling. Hele Rioprocesen er jo sat i gang ud fra det grundsynspunkt, at det er de rigeste lande, der skal reducere forbruget. Det er Rioprocesen, Venstre sætter spørgsmålstegn ved. Venstre løber jo i dag fra det, Venstre sagde tidligere, hvor man accepterede hele Riotankegangen og dermed tankegangen om en bæredygtig udvikling.

Det er det, der er det katastrofale. Det kan godt være, fru Hanne Severinsen ryster på hovedet, men det er ikke nok at ryste på hovedet, det kræver, at hun kommer herop på talerstolen og siger: Venstre mener, at de rigeste lande skal reducere forbruget. Før det er sagt, løber Venstre fra Riotankegangen og fra tankegangen om en bæredygtig udvikling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Martin Glerup og fru Hanne Severinsen og derefter hr. Hans Christian Schmidt. Og så agter jeg at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det er klart, at vi i den rige del af verden er nødt til at nedskære f.eks. vores CO₂-udslip, for at der kan blive plads til, at befolkningen i den fattige tredjedel af verden også kan få en velferdsstigning, så de kommer op i nærheden af vores niveau.

Med hensyn til økologisk råderum er det klart, at det er den ramme for ressourceforbrug og forurening, som vi kan tillade os at bruge uden at sætte den bæredygtige udvikling på spil, og det gør vi altså ikke ved at lade CO₂-udslippet blive ved med at stige. Vi gør det heller ikke ved at lade halvdelen af den grundvandsmængde, som dannes i dag, overskride én eller flere grænseværdier. Så man er simpelt hen nødt til at holde fast ved en progressiv miljøpolitik.

Jeg kan godt forstå, at hr. Brusgaard er nervøs over konkurrencen på højrefløjen, men jeg vil godt sige til hr. Brusgaard, at den miljøbistand til Østeuropa og Sydøstasien og andre steder, som Danmark står for, netop går på, at vi skal give dem nogle redskaber, så de ikke begår de samme fejl, som vi gjorde, dengang vores udvikling gik stærkt. Og det må ærlig talt være en rigtig handling.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Ressourcerne er ikke uendelige, siger hr. Hindrup Andersen. Det kommer sandelig meget an på, hvad man mener med ordet ressourcer. Der vil jo hele tiden blive opfundet nye vedvarende energiproduktioner, så derfor kan man da ikke sige, at energiforbruget skal være statisk. Det kan da godt være, at vi på et tidspunkt finde nogle andre energikilder – det er der meget, der tyder på – som i og for sig er uendelige.

Hvorfor skal vi stille os op og sige, at vi ved lige præcis, at der må være så og så meget CO₂-udslip pr. person? Det er den tankegang, som vi er bange for ligger i råderummet, og som i hvert fald kan bruges på den måde, og det er derfor, vi gerne vil fortsætte i den gode Brundtlandske ånd og tale om en bæredygtig udvikling. Det kan man nemlig gennemføre f.eks. ved økonomiske styringsmidler i hele EU. Det er